

Z Itálie za pohárem do Sadské

Přijel, viděl, zvítězil. Takto ve zkratce by se dala charakterizovat pouť 35letého Richarda Výborného (ASTT Pieve Emanuele) za vítězstvím ve Vánočním turnaji s ČT. S antickými hrdiny olympiád má společné bydliště - Itálii. Z Apeninského poloostrova přijel, v Sadské viděl a zvítězil. Zaškolbrtnul hned na první překážce, potom už plůtky ke stupni vítězů přeběhl v pravidelném rytmu a se závěrečným zrychlením na šachovnici. Ještě než zvedl ruce nad hlavu s půlmetrovým pohárem z dílny novoborské firmy Egermann, hovořil do redakčního diktafonu.



□ Když jste od nás dostal nabídku k účasti na Vánočním turnaji, tak jste ji chvíli zvažoval, ale ne zase tak dlouho...

„Byl jsem samozřejmě rád a váhal jsem jen chvíli, protože v tomto termínu jsem měl objednanou dovolenou s rodinou na horách. Takže jsem rychle všechno konzultoval s manželkou, hory odřekl a přislíbil start. Vánoční turnaj

měl tradici a taková nabídka se neodmítá.“

□ Startovali jste na předcházejících turnajích ještě pod hlavičkou Československé televize?

„V roce 2000 v Nuslích jsem prohrál ve finále s Davidem Stépánkem, ale to již nebyl klasický vánoční turnaj. Předtím si to moc nepamatuji. Když hráli



Vími, Jančí, Korbel, tak jsem ještě v té době neměl takovou výkonnost a zván jsem nebyl.“

□ Hned v prvním zápase jste prohrál s Karabcem...

„Bylo to pro mě hodně těžké hrát proti hendikepovanému hráči. Nechtěl se vymlouvat, ale špatně se mně samotného povzbuzuje, hecuje. Navíc on hrál dobře, já jsem bojoval, ale když chybí profesionálnější přístup - a ten mně chy-

běl - tak se může toto přihodit. Koneckonců s Pepou Plachým vedl Ivan 2:1 na sety a Pepa říkal, že musel zapnout naplno.“

□ Potom už jste se chytil a porazil právě Plachého 3:2.

„Musel jsem si napravit reputaci. Nechtěl jsem zakončit turnaj s třemi porážkami, když už sem jedu až z Itálie.“

□ Se semifinálovým soupeřem Vožickým se velmi dobře znáte. Co rozhodlo?

„Pátý set. Prohrával jsem 5:8 a otočil vývoj. Vyhrál jsem sadu devět a tam se to zlomilo. V šestém setu jsem brzy vedl 5:0 a Vóža nechtěl nástup.“

□ Ve finále jste se střetl s Gavlasem, kterého jste porazil už ve skupině. Věřil jste si nebo se cítil unavený?

„Utahaný jsem byl, ale přesto si věřil, protože mně to na leváky jde. V poslední době jsme se střetávali s Lize mistrů hodně s levorukými hráči a tak jsme se tři, čtyři měsíce speciálně připravovali v Pieve Emanuele na leváky. Od té doby jsem dostal do ruky takový systém, že jim dobře přijímám a prostě si proti levákům věřím.“

(zi) ■

Josef Plachý: „V minulém roce jsem byl spokojen a nechtěl jsem nyní na poslední chvíli odříct. To není můj styl, i když jsem se cítil mizerně. Jsem rád za každý pokus dostat stolní tenis zpět do televize a vám se to daří.“

Televizní komentátorce Aiki Tejkalové sekundoval Martin Olejník.



Antonín Čermák z Nymburka rozhodl opět přesně.

